

Bord ligger et andet Lovforslag om Kvinders Adgang til Embeder, som hidtil har været forbeholdte Mænd, har Udvalget ment ikke at ville sinke det foreliggende Lovforslags Behandling ved at tage dette Spørgsmaal op. Det kunde for øvrigt ogsaa forventes, at det vilde give Anledning til nogen Debat. Vi har derfor givet Andragendet til Justitsministeren med anbefaling af, at han vilde tage sig af det.

Overhovedet har det været Bestræbelsen indenfor Udvalget at søge at komme til Enighed, idet man fra alle Sider erkendte, at man ikke burde tage dyberegaaende principielle Spørgsmaal op, som muligvis kunde bevirke, at vi ikke fik de Ændringer, der her er foreslaaede, gennemført indenfor en rimelig Tid, idet Arbejdet for Retsplejereformens Gennemførelse jo er i fuld Gang og ikke gerne skulde sinkes ved, at der paa alt for sent et Tidspunkt fremkommer Ændringer. Med de af hele Udvalget — og for et enkelt Punkts Vedkommende: Flertallet — foreslaaede Ændringer skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Kirk: Da der i Udvalget i det væsentlige er opnaaet Enighed, kan jeg indskrænke mig til temmelig faa Bemærkninger. Der er et Par af Ændringsforslagene — jeg sigter særlig til Nr. 8 og 9, — som jeg kun med nogen Overvindelse har givet min Tilslutning. Jeg har gjort det, fordi man fra andre Sider har lagt megen Vægt paa at faa disse Forslag fremmet, og fordi mine Partifæller og jeg maa indrømme, at der paa andre Punkter under Udvalgsbehandlingen er taget alt muligt Hensyn til, hvad vi har ønsket at faa gennemført. Ganske særlig glad er jeg ved, at hele Udvalget har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 1, hvorved der aabnes Adgang til Etablering af Handelsretter i Retskredse udenfor København.

Til Ændringsforslag Nr. 4 ønsker jeg at gøre den lille Bemærkning, at jeg ikke kan se, at der i den Skrivelse fra Justitsministeriet, som er optrykt i Bilag 5, findes afgørende Støtte for Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at faa navnlig de nys oprettede Politimesterembeder besat med tilstrækkeligt kvalificerede Personer. Der bliver som oplyst 165 Embeder som Dommer og Politimester at besætte, og der haves til Raadighed 110 nuværende Retsbetjente. Der skal altsaa kun udnævnes 55 flere, og foruden, at der vel kunde melde sig andre Ansøgere, har man nu 350 Retsbetjentfuldmægtige. Jeg kan ikke tro andet end, at der blandt disse 350 Retsbetjentfuldmægtige findes mindst 55 juridiske Kandidater, som

er kvalificerede til et saadant Embede. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere herved, fordi Udvalget jo tildels har imødekommet Justitsministerens Ønske om at aabne Adgang for danske Jurister til at faa Politimesterembeder, og jeg maa i øvrigt indrømme, at Justitsministeriets Skrivelse indeholder en Oplysning, som tidligere har været mig ubekendt, nemlig at Tilgangen til det juridiske Studium i de sidste Aar har været foruroligende ringe, saaledes at det maaske kan befrygtes, at Fuldmægtigstillingerne ikke kan blive tilstrækkelig tilfredsstillende besat. Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at udtale Ønsket om, at den højtærede Justitsminister vil have Opmærksomheden henvendt paa, hvor nødvendigt det er, at Politimesterembederne bliver besat saa hurtigt, som Forholdene tillader det, for at de nye Mænd kan være i Stand til at faa Fuldmægtigforholdene ordnet inden 1. Oktober.

Det eneste Punkt, hvorom Enighed ikke er opnaaet, er, som af den ærede Ordfører omtalt, Spørgsmaalet om Underretssagføreres Adgang til at blive Landsretssagførere, idet mine Partifæller og jeg, som det fremgaar af vort Underænderingsforslag til Ændringsforslag Nr. 25, ikke mener, at Adgangen bør betinges af Aflæggelse af den i Retsplejelovens § 123 ommeldte Prøve. De Andragender, der er fremkommet fra Landets Underretssagførere, har i Partiet Venstre ikke blot fundet udelt Tilslutning, men de har ogsaa indenfor Partiet været Genstand for en Opmærksomhed, som jeg ærligt talt ikke havde ventet overfor et Emne af juridisk Art. Det har derfor været os 5 Udvalgsmedlemmer en stor Tilfredsstillelse, at de 3 andre Partier i Udvalget ikke har følt sig bundne af den Skrivelse, som er trykt som Bilag 7 til Betænkningen, en Skrivelse, som for Resten ved sit Indhold kunde udæske til ikke saa ganske lidt Kritik, men at disse 3 Partier er gaaet saa vidt, som Ændringsforslag Nr. 25 angiver. Det eneste Tvistepunkt er herefter Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Aflæggelse af Prøven. Det kunde synes i og for sig at være et temmelig lille Spørgsmaal, men naar vi fra Venstres Side ikke har ment at kunne bøje os paa dette Punkt, er det ikke blot, fordi der vil være mange veltjente Sagførere ude i Provinserne i en lidt fremskreden Alder, som absolut burde have Adgang til at blive Landsretssagførere, men som vil krympe sig ved at skulle indstille sig til Prøve; men det, vi særlig lægger Vægt paa, er, at Paragraffen, hvis den faar den af Flertallet foreslaaede Affattelse, for en Del kun vil blive